

Arrest

nr. 202 212 van 10 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de clan Tunî, subclan van de Digil clan. U bent afkomstig uit het dorp Galad Ley, behorende tot het district Jamaame, gelegen in de provincie Lower Juba. U bent nooit naar school geweest maar leerde van uw vriend O.A.N., die zelf lange tijd in Mogadishu woonde en studeerde, de Somalische taal lezen en schrijven. Ook onderwees hij u stiekem een beetje Engels. Uw vader kende u niet persoonlijk.

U weet enkel dat hij ook tot de Digil clan behoorde, dat uw ouders in Mogadishu huwden en dat al uw jongere broers en zussen dezelfde vader hebben als u. Toen u zeventien jaar oud was vertrok uw moeder voor één jaar naar een voor u onbekende plaats. Ze liet u samen met uw jongere zus F. bij de burens achter. Zelfs na haar terugkeer wist u niet waar ze naartoe was en wat de reden van haar vertrek kon zijn. U veronderstelde enkel dat uw moeder in Jamaame was geweest. U leefde in uw dorp van wat jullie grond opbracht. Omdat u de enige was die jullie akker bewerkte heeft u uw dorp nooit verlaten. Uw moeder verkocht in uw dorp groenten en fruit die u oogstte. Eind 2014 was u onderweg van uw akker naar huis. Twee mannen van al Shabaab stopten bij u en maakten u de opmerking dat u met ze moest komen trainen en bij hen aansluiten in plaats van op uw akker te werken. Ze waarschuwden u dat u op een dag in hun handen zou vallen. U nam hun woorden niet serieus en vervolgde uw weg. In 2015 zag u uw moeder tijdens een telefoongesprek huilen en vernam daarop dat uw vader, die in Mogadishu woonde, was overleden. Tevens vernam u dat uw vader ook een andere echtgenote had. Op de eerste van de tweede maand van 2015 was u onderweg in de buurt van jullie stuk grond toen u een menigte mensen zag staan. Te midden van de weg lag een dood lichaam. Het bleek om A.A. te gaan, een man wiens akker aan de uwe grensde. Op het moment dat u de menigte naderde kwamen overheidstroepen langs gereden. Ze namen iedereen mee voor een ondervraging. U werd daarop apart genomen en hoorde dat men u verdacht van de moord op A.A.. U ontkende. Vervolgens zeiden de overheidstroepen u dat ze u als informant wilden. Uw moeder kwam samen met andere ouders de overheidstroepen vertellen dat ze borg voor jullie wilden staan. U mocht vervolgens terug naar huis. Diezelfde nacht kwam al Shabaab naar uw woning. Ze blinddoekten u en duwden uw moeder achterover. U werd meegenomen en buiten het dorp aan een boom vastgebonden. Er werd u gezegd dat u al eerder gewaarschuwd was en diende samen te werken met al Shabaab. Er werden u opnames getoond van de dode man die u herkende als eigenaar van een naburig stuk akker. Al Shabaab meldde u dat zij hem hadden omgebracht omdat hij samenwerking had geweigerd. Ook werd rondom u geschoten om u bang te maken. Nadat u alsnog een samenwerking met al Shabaab weigerde kreeg u een ultimatum tot de volgende dag. Er werd u gezegd dat indien u niet naar al Shabaab zou terugkeren u de volgende dag zou gedood worden. U werd door al Shabaab terug naar huis gebracht. U vertelde uw moeder wat u was overkomen. Uw moeder zei u dat u het dorp diende te verlaten. U vertrok daarop naar het naburig dorp Tuulo Elan, waar u een voorbijrijdende wagen opmerkte. U sprong in de wagen en overtuigde de bestuurder ervan u te redden van al Shabaab. Vervolgens vertelde u de bestuurder, die een gewonde man bleek te vervoeren, wie u was. Hij stelde u naar de Ethiopische grens te kunnen brengen. Ook vertelde hij u dat jullie langs Jilib, Baardere, Luuq en Dolow zouden reizen. Na jullie aankomst in Ethiopië vertelde de bestuurder u dat hij de dorpsoudste van Galad Ley kende. Via telefonische contacten met de dorpsoudste werd met uw moeder afgesproken dat ze voor u een reis naar Libië zou betalen. Ze verkocht hiervoor jullie akker aan de dorpsoudste. Nadat u in Libië aankwam nam u een boot naar Italië. Vanuit Italië reisde u verder naar België, waar u op 7 mei 2015 een asielaanvraag heeft ingediend. Omdat u wat gezondheidsklachten had liet u zich in België door een arts onderzoeken. U onderging in september 2015, in januari 2016 en in februari 2016 heelkundige ingrepen. Ter staving van uw asielaanvraag legde u drie medische attesten neer met betrekking tot uw ziekenhuisopnames.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS ,p.3,4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in het dorp Galad Ley, in het district Jamaame gelegen in de provincie Lower Juba in Somalië.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw identiteit, uw familiesamenstelling en uw dagelijkse leven in het dorp aan coherentie ontbreken. Waar u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat uw vader in 2004 is overleden (zie verklaringen DVZ, p.5, vraag 13), stelde u op het Commissariaat-generaal dat uw vader kort voor uw vertrek, begin 2015, was gestorven (gehoor CGVS, p.9,13). Geconfronteerd met deze frappante inconsistentie legde u uit dat u omwille van uw reis verward was geweest en dat u meende dat men u de geboortedatum van uw zus F. vroeg. Uw verklaring dat het geboortjaar van uw zus F. 2005 is, herstelt de incoherentie niet. Uw uitleg hierover is dan ook helemaal niet overtuigend (gehoor CGVS, p.14). Opmerkelijk is dan ook vast te stellen dat u bij de vraag of u opmerkingen had over het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken bij aanvang van uw gehoor, expliciet meldde dat u geen opmerkingen had over het betreffende gehoor en dat u er alle vragen had verstaan. U maakte ook geen enkel gewag van een mogelijke verwarring (gehoor CGVS, p.4). Bijkomend kan ook worden vastgesteld dat u de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor akkoord ondertekende nadat ze u werden voorgelezen in de Somalische taal (zie laatste bladzijde van de verklaringen bij de DVZ). U werd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal er dan ook op gewezen dat het door u geschetste beeld correct dient te zijn. U merkte daarbij op dat u nooit naar school bent geweest en dat dit feit een mogelijke verklaring is voor de tegenstrijdige verklaringen aangaande uw vader. Ook stelde u door uw opleidingsgraad data te verwarren. Er werd u dan ook opgemerkt dat –rekening houdend met uw scholingsgraad- u nooit om exacte data werd gevraagd en dat de periode van overlijden van uw vader zoals opgegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken een verschil van tien jaar vertoont met uw verklaringen op het Commissariaat-generaal. Het verwijzen naar uw (lage) scholingsgraad als uitleg waarom het voor u niet mogelijk zou zijn coherent te antwoorden op vragen over uw familiesamenstelling is dan ook weinig serieus en niet afdoende (gehoor CGVS, p.14). Overigens kan worden vastgesteld dat u bij het weergeven van uw relaas verder zonder aarzelen in staat was concrete data en/of jaartallen weer te geven (gehoor CGVS, p.28,31,34,35).

Uw algemene uitleg over uw familie is overigens ook merkwaardig te noemen. Zo beweerde u uw vader niet te kennen. Uw ouders zouden van elkaar zijn gescheiden toen u een baby was en uw vader zou in Mogadishu verblijven. U kon verder dan wel vertellen dat uw vader er een andere echtgenote had (gehoor CGVS, p.11,12), maar u wist niet te melden waar de andere familieleden van uw vaderszijde woonden (gehoor CGVS, p.25). Het is echter weinig aannemelijk dat u tijdens uw jarenlange verblijf in uw land, als oudste zoon, niet meer informatie zou hebben gehad over uw vader en zijn familieleden aangezien uw moeder niet alle banden met uw vader had verbroken. U verklaarde immers te weten dat uw moeder telefonische contacten met hem onderhield en u vertelde dat hij de vader van uw (veel) jongere broers en zussen was (gehoor CGVS, p.12,13).

*Ook is het vreemd dat u een andere naam opgaf voor de zoon die u heeft met uw eerste echtgenote, A.H.. U stelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoor dd. 7 mei 2015, pt. 16) en in het document Annexe I (formulier voor het bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor internationale bescherming, pt. 13) dat hij **A.M.Y.** zou heten, terwijl u op het Commissariaat-generaal plotsklaps beweerde dat de naam van uw zoon met deze vrouw **A.A.** is en dat hij geen andere namen heeft (zie verklaringen gehoor CGVS, p.40).*

*Tevens zijn uw verklaringen incoherent, waar u zowel voor de DVZ als voor het CGVS verklaarde dat uw dochter M., die een kind is van u en uw tweede en huidige partner, M.O.F., **ouder is** dan uw zoon A.M.Y., die een kind is van u en uw eerste echtgenote, A.H..*

U was nochtans formeel toen u zei dat u eerst gehuwd was met A.H., van haar scheidde toen ze zwanger was, daarna trouwde met M.O.F. en bevestigde geen relatie te hebben gehad met beide vrouwen op hetzelfde ogenblik, maar na elkaar (zie verklaringen DVZ ptn. 15a,16 en gehoor CGVS, p. 40-41).

Dat er ernstige vragen rijzen aangaande uw werkelijke familiale situatie blijkt bijkomend uit de vaststelling dat bij de vraag om te vertellen over uw dagdagelijkse leven in uw dorp wel uw moeder en uw siblings en uw schooltijd in uw beschrijvingen vermeldde, maar op geen enkel moment uw eigen gezin (i.c. uw twee echtgenotes) betrok in uw verhaal (gehoor CGVS, p.23). Geconfronteerd met deze vaststelling en gevraagd uit te leggen waarom u in deze context niet meer doorleefd vertelde over uw leven, uw burgerlijke staat en uw kinderen antwoordde u enkel: “Mijn vrouw woonde bij me thuis ...U vroeg me (er) niet over... Ik dacht niet dat u over mijn vrouw vroeg” (gehoor CGVS, p.42).

Hoe dan ook, heeft u evenmin aannemelijk gemaakt uw hele leven lang in een dorp in Lower Juba in Somalië te hebben doorgebracht waar u enkel van uw landbouwgrond zou hebben geleefd. Vooreerst is het opmerkelijk dat u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde als landbouwer op andermans grond te hebben gewerkt van uw zeventiende tot aan uw vertrek (zie verklaringen DVZ, p.5, vraag 12), terwijl u op het Commissariaat-generaal liet uitschijnen dat u uw eigen grond/eigendom bewerkte (gehoor CGVS, p.7). Gevraagd of u ooit andermans grond diende te bewerken verklaarde u van niet. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige informatie ontkende u enkel uw eerdere verklaringen (gehoor CGVS, p.25). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen is echter niet afdoende. Man kan van een asielzoeker redelijkerwijs verwachten dat deze coherente verklaringen aflegt inzake zijn leven in het land van herkomst ten einde een correct beeld te schetsen van zijn leefsituatie voor zijn vertrek naar België.

Dat u geenszins aannemelijk maakt als landbouwer in Centraal- en Zuid-Somalië te hebben geleefd blijkt overigens uit uw volkomen ontoereikende uitleg over de regen -en droogteperiodes in uw streek, die nauw verbonden zijn aan het dagdagelijkse leven van mensen die afhankelijk zijn van hun gewassen. Gevraagd hoe de regenperiodes in uw regio worden genoemd zei u “Het regent in Gu”. Als antwoord op de vraag welke maanden onder Gu vallen stelde u verkeerdelijk dat Gu start in de negende, tiende, elfde maand tot de vijfde maand. In werkelijkheid beginnen de Gu regens in de vierde maand, april, en duren ze tot de zesde maand, juni. Daarop volgt een periode van droogte die Hagaa wordt genoemd. Deze periode beslaat de zevende maand, juli, en duurt tot de negende maand, september. U vertelde over de droogteperiode Hagaa echter het volgende: “Hagaa is 5e 6e maand neen neen, de 3e 4e en 5e maand”. Over het regenseizoen Deyr (oktober-november), stelde u merkwaardig genoeg dat het een periode is waarin het niet regent (gehoor CGVS, p.29,30). Dat het u als dorpsbewoner die enkel afhankelijk was van de landbouw aan dergelijke basiskennis ontbreekt, ondergraaft volledig uw voorgehouden profiel. Dat u geenszins afkomstig bent uit het dorp Galad Ley blijkt bijkomend uit uw weinig doorleefde kennis over de regio. Zo situeerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw dorp Galad Ley in de provincie Shabelle Hoose (Lower Shabelle) (zie verklaringen DVZ, p.4 vraag 10). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat uw dorp zich in Lower Juba bevindt (gehoor CGVS, p.4). Gevraagd waarom u uw dorp aanvankelijk in een andere provincie had gesitueerd stelde u enkel “Ik dacht dat zo want Lower Shabelle en Lower Juba liggen dichtbij elkaar, ik dacht dat ik Lower Juba zei... Ik dacht ik was niet zeker dat ik zei Lower Juba maar ik dacht dan neen dat zei ik niet” (gehoor CGVS, p.14). Gevraagd hoe u dan ineens zeker wist dat uw dorp alsnog in Lower Juba ligt gaf u enkel aan: “Ik ben altijd zeker geweest ik was enkel niet zeker of ik dat zo wel gezegd had” (gehoor CGVS, p.14). Die vage bemerking legt geenszins uit waarom u aanvankelijk uw dorp in een verkeerde provincie situeerde. Gevraagd waar de mensen in uw dorp drinkbaar water vandaan haalden legde u uit dat er in het dorp een (naamloze) waterput was. Waar men nog eventueel aan drinkbaar water kon geraken in de buurt –gelet uw verklaring droogteperiodes te hebben meegemaakt- wist u echter niet te vertellen (gehoor CGVS, p.15,16,17,27). . Gevraagd naar periodes van droogte, stelde u dat de droogte in 2014 begon en nog steeds bezig was toen u vertrok (gehoor CGVS, p. 28). Gevraagd naar vroegere droogteperiodes, verwees u merkwaardig genoeg naar het jaar 2000, toen u nog een kind was. U voegde eraan toe dat u zich herinnerde dat er in dat jaar een droogte was, maar dat u zich de droogte op zich niet meer herinnerde. Gevraagd naar andere droogtes, bleef u het antwoord echter schuldig (gehoor CGVS, p.2). Nochtans blijkt uit algemene informatie dat heel Somalië in 2011 getroffen werd door één van de ergste periodes van droogte in decennia. Deze droogte leidde immers in grote delen van het land tot een hongersnood die tot in 2012 duurde. Duizenden mensen vluchtten uit hun regio op zoek naar water en voedsel.

Dat u zich deze natuurramp niet spontaan zou herinneren doet dan ook vermoeden dat u niet in deze streek aanwezig was, te meer omdat u in dat jaar al 18 was, en deze ramp u niet kan zijn ontgaan indien u werkelijk landbouwer in deze regio was. In dat verband is het dan ook vreemd dat u wel verwijst naar een droogteperiode in 2000 (toen u nog een kind was), maar een belangrijke meer recente droogteperiode met grote impact in uw regio onvermeld liet. Aangezien u eveneens verklaarde te zijn vertrokken in een droogte die in 2014 zou zijn gestart, werd u gevraagd hoe u dan in deze droogte (over)leefde. U zei hierop: "De oogst groeide niet omdat er geen regen was, er waren maar 3 planten maïs, maar we hingen af van de plant makadey die kookten we thuis" (gehoor CGVS, pp.27-30). U werd daarop opnieuw gevraagd te vertellen hoe u in die droogte overleefde. U herhaalde enkel: "We aten deze plant. We aten ook ander fruit die mensen van andere landbouwgebieden hadden. Dat waren planten die tegen de droogte konden". Gevraagd hoe andere mensen kunnen oogsten terwijl uw oogst door droogte niet groeide stelde u enkel: "Elke landbouwer oogst zijn eigen gewassen, ze hebben verschillende gewassen" (gehoor CGVS, p.30). U werd hierop bemerkt dat u naast vertellen wat u allemaal at, diende te vertellen hoe u overleefde in een droogteperiode in uw dorp. U antwoordde: "We namen water uit de waterput, het land was droog, er was erge droogte, de zon was heel heet, wanneer je wandelt voel je dat grond droog is... We aten van die plant we hadden niets anders" (gehoor CGVS, p.30). Van iemand die beweert als landbouwer in een lange periode van erge droogte te hebben moeten overleven kan nochtans verwacht worden dat deze meer doorleefd en coherent kan vertellen hoe zijn dagdagelijkse leven eruit zag behalve zeer algemeen uit te leggen wat een droogte inhoudt, te vertellen dat er water uit een waterput wordt gehaald en te melden dat er bepaalde gewassen worden gegeten .

Uw geringe algemene kennis over uw regio zet uw algemene geloofwaardigheid aangaande uw verblijfssituatie nog bijkomend op de helling. Behalve Jamaame kende u immers geen enkel ander district in uw provincie (gehoor CGVS, p.37). Opmerkelijk is dan ook uw opmerking wel te weten dat Kenia aan uw provincie Lower Juba grenst (gehoor CGVS, p.37). Op de vraag hoe u aan deze informatie komt zei u enkel "Ik dacht dat het bij zonsondergang was... het (de zon) gaat onder in (het) westen... ik hoorde het van mensen" (gehoor CGVS, p.37,38). Evenmin kon u vertellen onder wiens controle de weg stond die u zou hebben genomen tot Ethiopië (gehoor CGVS, p.37) en welke andere dorpen in uw provincie Lower Juba (volledig) onder de controle van al Shabaab stonden (gehoor CGVS, p.33). Uw uitleg voor uw onwetendheid, met name dat u 's nachts reisde en de wagen niet stopte aan checkpoints is niet plausibel afgaande op uw bewering voor uw veiligheid/leven te hebben gevreesd (gehoor CGVS, p.37). Van Azania, een andere in de regio gangbare term voor de provincie Lower Juba, bleek u overigens nog nooit te hebben gehoord (gehoor CGVS, p.33). Evenmin bleek u te weten dat er naast de door u benoemde Somalische president, Hassan Sheikh Mohamud, in de regio Juba een regionale regering onder president Ahmed Mohamed Islam –Madobe- aanwezig is. U noemde immers verkeerdelijk een zekere Abdirashid Bashi als president van de regering in Kismayo (gehoor CGVS, p.33,34). In het licht van de vaststelling dat u wel weet te vertellen dat al Shabaab jongeren rekruteert –u wist echter niet te melden of ze jongelingen onder de achttien viseren- dat deze groep mensenlevens niet respecteert en ze bij weigering in te gaan op hun eisen je doden, is het frappant vast te stellen dat u zelfs niet bij benadering kan vertellen hoe oud u was toen al Shabaab de controle over uw dorp nam (gehoor CGVS, p.34,35,36). Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering onder al Shabaab te hebben geleefd blijkt ten slotte uit uw incoherente uitleg over uw beweerdde problemen met leden van deze groepering. U verklaarde de eerste van de tweede maand van 2015 te zijn meegenomen door al Shabaab die van u eiste dat u met ze zou meewerken. Indien u zou weigeren samen te werken zouden ze u komen doden. Nadat u alsnog weigerde samen te werken zou al Shabaab u hebben vrijgelaten en u persoonlijk naar huis hebben gebracht zeggende dat u zich de volgende dag vrijwillig bij ze moest melden (gehoor CGVS, p.31,35,36). Dat al Shabaab u eerst meeneemt, samenwerking eist en u na een weigering van uw kant u vrijlaat valt echter niet te rijmen met uw uitleg dat al Shabaab meedogenloos is en mensen die weigeren met ze samen te werken doodt (gehoor CGVS, p.35). U werd dan ook geconfronteerd met deze weinig aannemelijke uiteenzetting van de beweerdde feiten. U antwoordde daarop: "Ze zeiden (al Shabaab) we geven je 1 kans, we nemen je hier, volgende keer moet je zelf komen, vrijwillig." (gehoor CGVS, p.36). Een dergelijke incoherente uitleg getuigt dan ook van een gebrek aan kennis van uw beweerdde regio van herkomst.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u uiteengezette feiten, komt uw bewering geïmponeerd te zijn door al Shabaab en door de overheidstroepen omwille van een dodelijk incident in uw dorp, volledig op de helling te staan (gehoor CGVS, p.31,32).

Alle informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Galad Ley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op 25 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoor CGVS, p. 3,4). U werd in de loop van uw gehoor ook meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in en/of feitelijke herkomst uit Galad Ley in Somalië (gehoor CGVS, p.28,30,43). U werd nochtans erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U reageerde enkel met de algemene opmerkingen dat u (alsnog) uit Somalië komt (gehoor CGVS, p.28,43) en dat u uit die plaats (Galad Ley in Jamaame) bent (gehoor CGVS, p.30).

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS, p.4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

Aangaande uw gezondheidsproblemen -u zou in België enkele keren een medische ingreep hebben ondergaan- (gehoor CGVS, p.2,3), dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. De door u neergelegde medische attesten ondersteunen dan ook enkel uw verklaringen in België enkele ingrepen te hebben ondergaan. Medische problemen ressorteren op zich echter niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van de subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 juli 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat “*de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten*”, hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Vooreerst stelt verweerder dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd aangaande zijn familiesamenstelling op het CGVS en op de DVZ. Verzoeker merkt op dat het gehoor op de DVZ bijzonder snel en chaotisch verliep en dat hij niet de kans kreeg om rustig na te denken en zijn verhaal te doen. Hij meent dan ook dat de vermeende tegenstellingen hem niet verweten kunnen worden en volhardt in zijn verklaringen zoals gedaan tijdens het gehoor op het CGVS.

Waar verweerder het profiel van verzoeker als landbouwer en zijn regio van herkomst in vraag stelt alsook zijn regio van herkomst, focust verweerder zich hierbij op de vragen waarop verzoeker - een bijzonder laaggeschoolde jongeman - niet kon antwoorden.

Verzoeker stelt inderdaad een landbouwer te zijn en beklemtoont dat hij de verschillende seizoenen kent, wist wanneer het regende en wanneer er geoogst en gezaaid werd, maar niet exact kan aangeven welke maanden hier juist onder vallen, juist omdat hij nooit scholing gelopen heeft.

Verzoeker haalt aan dat hij bijvoorbeeld vertelde over hoe de dorpelingen overleefden in geval van droogtes, hoe het leven was voor de komst van Al Shabaab, over de landbouwgronden en welk telecommunicatienetwerk zij er gebruikten. Dergelijke zaken kan hij niet weten indien hij niet effectief van daar afkomstig zou zijn. Verzoeker vertelde eveneens over de rondom gelegen dorpen en over zijn eigen clan.

Bovendien voert het verzoekschrift aan dat het *“verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.”*. Verzoeker verwijst hierbij naar een advies van professor Abbink, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, aan het UNHCR waarin hij stelde *“dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”*. Hij gaf voorts aan dat *“In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen.”* Het verzoekschrift stipt aan dat hierbij dus niet wordt gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu heeft verweerder volgens het verzoekschrift geen rekening gehouden met het profiel van verzoeker, met het feit dat hij nog erg jong was en tot een minderheidsclan behoorde. Verweerder heeft zich enkel gefocust op de vragen waar verzoeker het antwoord schuldig moest blijven.

Het verzoekschrift voert aan dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

Verweerder motiveert volgens verzoeker absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoeker. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoeker zijn land van herkomst verlaten heeft en heeft hij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

Het verzoekschrift betoogt dat de informatie die verzoeker heeft gegeven tijdens zijn gehoor ontegensprekelijk aantoont dat hij weldegelijk van Somalië, Lower Juba afkomstig is.

Verzoeker meent dat de thans bestreden beslissing niet gesteund is op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoeker heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom hij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verweerder is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

Verzoekende partij volhardt wel degelijk afkomstig te zijn van Somalië en daar steeds te hebben gewoond.

In hoofddeorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een advies van het UNHCR in het kader van de asielaanvraag van mevrouw Y..

2.4. Over de gegrondheid van het beroep

2.4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.5.2. Aangezien verzoeker verklaart op 14 februari 1993 geboren te zijn in het dorp Galad Ley, district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië, en aldaar zijn hele leven te hebben gewoond tot zijn vertrek, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij twintig jaar in Galad Ley, Somalië, heeft gewoond (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10; gehoorverslag van het CGVS van 25 november 2016 (hierna: CGVS-verslag), p. 4).

Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving.

2.5.3. Verzoekers slaagde er niet in zijn beweerde herkomst uit het dorp Galad Ley, district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië aannemelijk te maken, laat staan dat hij er als landbouwer heeft gewerkt, nu: (i) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde als landbouwer op andermans grond te hebben gewerkt van zijn zeventiende tot aan zijn vertrek (verklaring DVZ, vraag 12), terwijl hij op het Commissariaat-generaal aangaf dat hij zijn eigen grond bewerkte (CGVS-verslag, p.7) en bevestigde dat hij nooit andermans grond heeft bewerkt (CGVS-verslag, p. 25); (ii) verzoekers beweerde profiel als landbouwer uit Galad Ley verder wordt ondergraven door zijn geheel ontoereikende kennis over de regen- en droogtseizoenen in zijn beweerde streek van herkomst (CGVS-verslag, p. 29-30; zie informatie in administratief dossier); (iii) verzoeker zijn dorp Galad Ley bij de Dienst Vreemdelingenzaken in de provincie Shabelle Hoose (Lower Shabelle) situeerde (zie verklaringen DVZ, vraag 5, 10), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat zijn dorp zich in Lower Juba bevindt (CGVS-verslag, p.4); (iv) verzoeker geen andere droogteperiodes kent dan de droogte van 2000 en 2014 (CGVS-verslag, p. 2), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat heel Somalië in 2011 getroffen werd door één van de ergste periodes van droogte in decennia, met een hongersnood en veel vluchtelingen tot gevolg; (v) verzoeker niet kon aangeven waar men in de buurt drinkbaar water kon halen en slechts algemeen verwijst naar een (naamloze) waterput in zijn dorp (CGVS-verslag, p. 15-17, p. 27); (vi) verzoeker ondoorleefde en vage verklaringen aflegde over de droogte van 2014 en hoe hij deze als landbouwer heeft ervaren (CGVS-verslag, p. 27-30); (vii) verzoeker behalve Jamaame geen

enkel ander district in zijn provincie Lower Juba kende (CGVS-verslag, p. 37); (viii) verzoeker niet kon aangeven onder wiens controle de weg stond die hij zou hebben genomen tot Ethiopië (CGVS-verslag, p. 37), noch welke dorpen in de Juba regio onder het bewind van Al Shabaab vielen (CGVS-verslag, p. 33). Dergelijke informatie is nochtans van cruciaal belang omwille van veiligheidsredenen; (ix) verzoeker nog nooit van Azania, een andere term voor de provincie Lower Juba, gehoord heeft (CGVS-verslag, p. 33; zie Wikipediapagina over Jubaland in het administratief dossier); (x) verzoeker niet wist dat president Ahmed Mohamed Islam aan het hoofd staat van de regionale regering in de regio Juba (CGVS-verslag, p. 33-34; zie Wikipediapagina over Ahmed Mohamed Islam in administratief dossier); (xi) verzoeker niet wist hoe oud hij was toen Al Shabaab aan de macht kwam in zijn beweerde dorp van herkomst (CGVS-verslag, p. 36).

2.5.4. Waar verzoeker in het verzoekschrift volhardt een landbouwer te zijn en aanvoert dat hij niet exact kan aangeven in welke maanden de seizoenen vallen omdat hij nooit scholing heeft gelopen, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker heeft aangegeven beperkte scholing te hebben gekregen van zijn buurjongen – hij leerde een beetje Engels en lezen en schrijven in Somali (CGVS-verslag, p. 22) wat er minstens op wijst dat verzoeker in staat is te leren. Hoe dan ook is het redelijk te veronderstellen dat verzoeker dergelijke kennis door ervaring of mondelinge overlevering zou vergaard hebben, indien hij werkelijk als landbouwer heeft gewerkt. Immers van een landbouwer kan verwacht worden dat hij de seizoenen kent en weet in welke maanden deze vallen, nu deze kennis van belang is voor het zaaien en oogsten van gewassen. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker zich als landbouwer de periode van droogte van 2011 niet kan herinneren, te meer nu dit een onmiskenbare invloed heeft op zijn oogst en op de mogelijkheid zijn inkomsten te verwerven en zijn familie te voeden.

2.5.5. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker vertelde over hoe de dorpingen overleefden in geval van droogtes, hoe het leven was voor de komst van Al Shabaab, over de landbouwgronden en welk telecommunicatienetwerk zij er gebruikten, over de rondom gelegen dorpen en over zijn eigen clan. Wat betreft verzoekers beperkte en zeer algemene kennis dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaat om zijn voorgehouden recente afkomst uit Galad Ley, Somalië aannemelijk te maken. Dergelijke elementaire gegevens kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen.

2.5.6. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise over Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak. Temeer gezien verzoeker niet enkel ondervraagd werd over "*(kleine) dorpjes uit hun omgeving*", zoals het advies aanklaagt, maar ook over elementen zoals zijn directe visuele en waarneembare omgeving, zoals onder meer de periodes van droogte en het leven onder Al Shabaab.

2.5.7. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Galad Ley, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab en de overheidstroepen, die zich zouden hebben afgespeeld in Galad Ley, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig. Dit klemt temeer nu verzoeker incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerde problemen met Al Shabaab. Zo kan niet worden ingezien dat Al Shabaab hem eerst meeneemt, samenwerking eist en hem na verzoekers weigering gewoon vrijlaat (CGVS-verslag, p. 31), temeer gezien verzoekers uitleg dat Al Shabaab meedogenloos is en mensen die weigeren met ze samen te werken, doodt (CGVS-verslag, p. 35).

2.5.8. Tevens wordt verzoekers algehele geloofwaardigheid ondergraven door zijn incoherente verklaringen aangaande zijn familiesamenstelling. Zo gaf hij bij de DVZ aan dat zijn vader in 2004 overleden is (verklaring DVZ, punt 13), terwijl hij bij het CGVS stelde dat zijn vader kort voor zijn vertrek in 2015 gestorven was (CGVS-verslag, p. 9, p. 13-14).

Verzoeker gaf voorts doorheen de asielprocedure verschillende namen op voor de zoon die hij met zijn eerste echtgenote A.H. heeft gekregen (verklaring DVZ, punt 16; CGVS-verslag, p. 40). Ook kan niet worden ingezien dat verzoekers dochter M. ouder is dan zijn zoon M.Y.A.. Zijn dochter is immers een kind van verzoeker en zijn tweede partner M.O.F. (verklaring DVZ, punt 16), terwijl zijn zoon uit zijn eerste huwelijk is voortgekomen. Verzoeker bevestigde overigens geen relatie te hebben gehad met beide vrouwen op hetzelfde ogenblik, maar na elkaar (CGVS-verslag, p. 40). Voorgaande vaststellingen tonen aan dat verzoeker de waarheid aangaande zijn werkelijke familiale situatie niet vertelt. Dit klemt te meer nu verzoeker bij het beschrijven van zijn dagelijks leven wel spontaan vertelt over zijn moeder en broers en zussen, maar op geen enkel moment zijn eigen gezin in zijn verhaal betrok (CGVS-verslag, p. 23).

2.5.9. Waar verzoeker betoogt dat het gehoor op de DVZ bijzonder snel en chaotisch verliep en dat de vermeende tegenstellingen hem dan ook niet verweten kunnen worden, wijst de Raad erop dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen in het Somalisch en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bovendien stelde verzoeker ook op de zetel van het CGVS expliciet dat hij geen opmerkingen had over het gehoor bij de DVZ en dat hij alle vragen had verstaan. Verzoeker maakte evenmin melding van enige verwarring (CGVS-verslag, p. 4). Aldus blijven de vastgestelde tegenstrijdigheden overeind.

2.5.10. Een document is slechts een element binnen de beoordeling en dient te worden ondersteund door coherente en geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande. De door verzoeker neergelegde medische attesten bevestigen dat verzoeker in België enkele ingrepen heeft ondergaan. De Raad stelt vast dat de medische problemen van verzoeker niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.11. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.5.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Deze werden ongeloofwaardig bevonden. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Galad Ley, Somalië. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.8. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.10. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.10.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.10.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK